

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายจังหวัดนครศรีธรรมราช-อำเภอทุ่งสง-อำเภอห้วยยอด
-จังหวัดตรัง-อำเภอกันตัง ตอนเลี้ยวเมืองบ้านทิวัง

พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง
แผ่นดิน สายจังหวัดนครศรีธรรมราช-อำเภอทุ่งสง-อำเภอห้วยยอด-
จังหวัดตรัง-อำเภอกันตัง ตอนเลี้ยวเมืองบ้านทิวัง ในท้องที่อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ตมเวนคืนบางส่วน
เสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายจังหวัดนครศรีธรรมราช—อำเภอทุ่งสง—อำเภอห้วยยอด—จังหวัดตรัง—อำเภอกันตัง ตอนเลี้ยงเมืองบ้านทวัง พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายจังหวัดนครศรีธรรมราช—อำเภอทุ่งสง—อำเภอห้วยยอด—จังหวัดตรัง—อำเภอกันตัง ตอนเลี้ยงเมืองบ้านทวัง อยู่ในท้องที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุลต่านนท์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๖๐ ราชกิจจานุเบกษา

๖ ตุลาคม ๒๕๒๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายจังหวัดนครศรีธรรมราช-อำเภอทุ่งสง-อำเภอห้วยยอด-จังหวัดตรัง-อำเภอกันตัง ตอนเลี้ยวเมืองบ้านท้วง ในท้องที่อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้